

Instrumentmanual – Andreas Andersen

Stemninger:

EADGCF – Kwartstemming (preferabel)

DADF#AD – Åpen D

DADGAD

DGADGC – Oud

DGDGBD – Åpen G

(EADGBE) – Standard

Register: Store E (C mulig) – 3 strøken D (ca)

Rekkevidde venstrehånd:

Oktav + 3, uten åpne strenger

Høyrehåndsteknikker:

Plekter (Alt, Sweep)

Fingerspill (Fri, klassisk)

Hybrid (Plekter og fingre)

Venstrehåndsteknikker:

Legato – Uten bruk av anslag i høyrehånd

Staccato – Kun bruk av anslag i høyrehånd

Hybrid – Begge deler i blanding (mest vanlig brukt)

Særegne/Alternative Teknikker:

Harpefrageoletter:

Å lage frageoletter uten åpne strenger, ved å legge høyre pekefinger en oktav over båndet venstrehånden ligger på, og slå an tonen med tommelen eller andre fingre. Man kan også slå oktaven med en høyrefinger

Tapping:

Trykk ned et bånd med høyrefinger. Strengen vil klinge uten annet anslag. Dette øker registermuligheter.

Overlapping:

Legg to strenger over hverandre for å skape en slags klokkelyd.

Kvartonedobbeltgrep:

Ved å gripe to toner på ulike strenger kan man bende den ene til en kvarttone for å simulere en annen intonasjon en ellers på instrumentet. Dette er for å unngå at man hører at tonen bendes opp. Med denne teknikken kan man angripe tonen med en gang. Fungerer best med bare to toner (helst i sekundavstand).

Utvidede Teknikker

Slide:

Rør av glass eller metall som legges over strengene for å erstatte bruken av bånd. Lager en vokal-lignende effekt og kan brukes over alle strengepar såfremt de ligger inntil hverandre. I kombinasjon med åpne strenger kan det brukes som en harmonisk effekt. I ulike stemninger kan man få forskjellige voicinger og akkorder, og enda større variasjon med ulike basstoner.

Preparering:

Preparering kan brukes for å manipulere instrumentet til å bli mer perkussivt samt få andre lyder og overtoner ut av instrumentet.

Mest vanlig for overtoner: Binders, strikker e.l over fragioletter for å få en mer «skrapmetall» klang ut av strengene.

Perkussivt: Legge et materiale gjennom strengene i kontaktpunktet (mellom gripebretter og strengestolen) eller ved oversadelen (øverst på halsen) for å manipulere overtonene og få frem to ulike overtonesett som gir en klokkelignende og disharmonisk klang. Materialer som ofte brukes er papir, klypte gitarstrenger, teip o.l.

Bue:

Cellobue el.a kan brukes til å lage hardingfeleaktige linjer på topp eller akkorder og voicinger på 2-6 strenger. De 2 lyseste strengene gjør seg best til melodispill.

Kan også få frem cellolignende klang på dypeste streng.

Buen fungerer også som en kølle, hvor man kan slå over strengene for å lage lette,luftige anslag (særlig på akkorder)

Kapodaster:

Ulike kapodaster fungerer som klemme over flere bånd samtidig.

Ulike kapo:

- 6strengscapo som dekker alle strengene
- 3 strengscapo som dekker enten de 3 øverste eller nederste strengeparne.
- 3 strengscapo som dekker enten de 3 øverst-innerste eller nederst-innerste strengepar
- «Spidercapo» som dekker valgfri streng, men bare i rett linje som andre capo.
- Fragiolettcapo som settes over et fragiolett punkt på strengen som gjør at hver gang strengen slås åpen, utgjør den en fragiolett.

«Gu-cheng».

Ta en blyant eller spisepinner og legg den under strengene på gripebrettet. Dette gir strengen 2 ulike lengder, som gjør at man får en lignende mekanikk som på et kinesisk «cheng» instrument. Ulike plassering av pinnen gir ulike rekker. Kombinert med ulike stemminger kan dette lage en diatonisk rekke, som kan fungere som et akkompagnement. Dette også kombinert med en slide gir enda flere muligheter.

Perkusjonsteknikker:

Ulike køller kan fungere som bue og lage mer perkussive og korte lyder. Spretballkøller er særlig effektive.

Kan også brukes å slå på strengene og bruke spretten i kølla til å lage hyppige tremoloeffekter.

Dette fungerer også med blyanter, spisepinner o.l.

Spretballene kan også dras over kroppen for å lage ku-raut lignende lyder.